

Naar man efter den nu bestaaende Lov vilde gjøre et Slags Beredskab, maatte de fornødne Penge staffles tilveie, og for at staffe dem tilveie, maatte der udstedes en foreløbig Lov. Denne Lov vilde senere blive forelagt Rigsdagen, dersom denne ikke til den Tid var samlet, og derigjennem kom man saa ind paa det Spørgsmaal, om man vilde give Regjeringen sit Bifald til, at den havde foretaget dette Skridt, eller ikke. Men jeg troer, at der her hører noget Mere til, idet Lovudkastet bestemt siger, hvorlænge hver Mand skal tjene, naar han skal indkaldes, og naar hjemforloves, saa at der for disse Tilfælde maatte træffes særlige Bestemmelser, Noget, man ikke behøver at gjøre, som Tilstanden nu er. Jeg har kun villet henstille dette Spørgsmaal til den høitærede Krigsministers Overtanke; muligviis hører det under Vernepligtsloven, men der forekommer mig her at være en Lacune.

Krigsministeren: Der er saa faa Talslere, som idag have havt Leilighed til at yttre sig om det foreliggende Lovudkast, og jeg tør med Tilfredsstillelse sige, at Grundsætningerne i Udcastet have fundet saamegen Anerkjendelse, at der for Dieblisset ikke er Anledning for mig til meget vidtgaaende Bemærkninger. Jeg skal derfor indskrænke mig til at imødekomme en Opfordring fra det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), som beklagede, at Krigsministeren ikke ved Lovudkastets Forelæggelse havde udtalt sig om — om jeg saa maa sige — den politiske Side af Sagen, ikke havde givet Oplysning om Regjeringens Standpunkt med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet, naar de politiske Hensyn tages med i Betragtning. Jeg skal i den Anledning tillade mig at udtale den Overbeviisning, at man ikke er paa den rette Veie, naar man søger at bringe Forsvarsvæsenet, navnlig det, som det her gjælder om, nemlig det bevægelige Forsvarsvæsen, i Forbindelse med politiske Constellationer. Fra hvilken Side en Storm kan true et Skib, det kan Ingen, end ikke den bedste Sømand, forudsige, naar han forlader Havnen; det gjælder for ham, at hans Skib er veludrustet efter de almindelige Regler, som engang ere vedtagne og erkjendte for

rigtige, men om Stormen kommer fra Ost eller Vest, eller med hvilken Intensitet den kommer, kan Ingen forudsige, og ligesaa lidt kan nogetsomhelst Land belade sig paa alle de Muligheder, som Krigsforhold kunne medføre. Intet Land kan sige sig sikkert imod at blive besat af en fjendtlig Hær. I dette Aarhundrede have næsten alle Europas Hovedstæder været i Fjendevold; vor egen Hovedstad gjør ikke nogen Undtagelse, men den har ikke oftere været i Fjendevold end andre Hovedstæder paa det europæiske Continent, og jeg kan tilføie, endog Washington har været i Fjendehaand i dette Aarhundrede. Jeg troer derfor, at man ikke er paa den rette Veie, naar man vil indrette sit bevægelige Forsvarsvæsen, det, som det her gjælder om, saaledes, at man kan møde en vis bestemt Magt, en vis Ræbe, men man maa indrette sig saaledes, at Forsvarsvæsenet er saa godt, som det kan være med de Kræfter, vi kunne anvende derpaa. Naar man seer Uveiret trække op, naar man har Grund til at antage, at Faren kommer fra en vis Side, indretter man sig naturligviis derpaa, og, forsaavidt det permanente Forsvar angaar, bør der ganske vist tages Hensyn til, hvilket Slags Angreb man kan vente, men det egentlige bevægelige Forsvar maa kunne anvendes ligeoverfor alle Eventualiteter. Naar vi have et veløvet Infanteri, saa er det et brugbart Vaaben, hvadenten Fjenden har gjort Landgang, eller vi møde ham, naar han kommer landværts; det gjør ikke nogen Forskjel i den Henseende, hvilket Slags Angreb det er. Jeg troer, at vi bør vogte os for at gaae til Yderligheder, naar vi bedømme vor politiske Stilling; vi have maaskee undertiden overvurderet vore Kræfter; men vi bør ligesaa meget vogte os for at undervurdere dem. Naar vi bedømme vort Forsvarsvæsen, bør vi derved tage noget Hensyn til den europæiske Opfattelse af dette Forhold. Forsvarsvæsenet har nemlig det tilfælles med Diplomatiens, at den bedste Tjeneste, det hder, er, at det forebygger Forviklinger, afværger Faren, inden den er kommen til Udbrud. Derfor er det af Bigtighed for os, at vort Forsvarsvæsen indrettes saaledes, at det er nogenledes overeensstemmende med de almindelige vedtagne Principer. Vi bør ikke troe,